

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/29/2018
Identifikačné číslo spisu: 1106212320
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1106212320.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: H. X. X., nar. XX. januára XXXX, bytom Y. XXX/X, Y., so sídlom: Q. XX, XXX XX P. W., právne zastúpeného advokátom: JUDr. Jana Ježíková, advokátka, Námestie Andreja Hlinku 29/34, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 4.074,94 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. apríla 2017, č. k. 1Cob/2/2017-265, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 19. júla 2016, č. k. 33Cb/80/2006-251 opätovne zamietol v celom rozsahu žalobu a uložil žalobcovi povinnosť uhradiť trovy štátu vo výške 17,80 Eur na účet súdu prvej inštancie do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobca sa domáhal, aby mu žalovaný uhradil istinu vo výške 4.074,94 Eur s príslušenstvom z titulu nepriznanej náhrady škody. Uvedená škoda mala žalobcovi vzniknúť z nevyplateného poistného plnenia. Podľa žalobcu dňa 10. novembra 2005 počas jazdy na svojom motorovom vozidle zn. Land Rover FREELANDER, EČV: RA-XXXAD mu pri obci Gombasek neznámy predmet nachádzajúci sa na vozovke poškodil rozvodovku, spolu so spodným krytom motora, systémom sťahovania zadného okna a hadice klimatizácie. Na druhý deň po tejto udalosti žalobca zistil že vozidlo je nepojazdné. Žalobca vzhľadom k platnej havarijnej poistnej zmluve so žalobcom, poisťka č. XXXXXXXXXXXX uzavretej 12.02.2004, nahlásil škodovú udalosť poisťovni - žalovanému. Žalovaný nepriznal žalobcovi poistné plnenie v rozsahu poškodenia rozvodovky, mechanizmu spúšťania zadného okna a poškodenia hadice klimatizácie. Žalobca poukázal na výluku poistenia, ktorá je upravená v čl. III, bod 1b, Osobitných

poistných podmienok č. 355. Podľa tejto výluky poistné plnenie sa nevzťahuje na poškodenie vozidla, ak bolo poškodené, alebo zničené v dôsledku funkčného namáhania. Žalobca je toho názoru, že k poškodeniu uvedených častí motorového vozidla došlo preukázateľne pri dopravnej nehode a z toho dôvodu odmietnutie plnenia v tejto časti považoval za nezákonné a žiadal priznať nárok spolu s príslušenstvom a trovami konania.

3. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie a po zrušení prvého rozsudku a vrátení sporu odvolacím súdom, ustanovil do konania znalca z odboru 030000- Doprava cestná, odvetvie: 030100- Technický stav vozidiel, odvetvie: 030301- Nehody v cestnej doprave, odvetvie: 030402- Odhad hodnoty cestných vozidiel, Ing. Eleny Kobliškovú. Zároveň vyzval strany sporu na polozenie otázok znalcovi. Podľa záverov znalca poškodenia motorového vozidla nezodpovedajú žalobcom popísanému priebehu škodovej udalosti. Z technického hľadiska je neprijateľné, že poškodenie rozvodovky mohlo vzniknúť pri popisovanom priebehu škodovej udalosti, na fotodokumentácii sa nenachádzajú žiadne stopy, ktoré by mohli vzniknúť pri náraze na prekážku alebo pri dopade vozidla na vozovku tak, že vozidlo nadskočilo na vozovku a potom dopadlo na vozovku. Poškodenie mechanizmu sťahovania zadného okna je rovnako technicky neprijateľné pri popisovanom priebehu škodovej udalosti, nakoľko nebol priamy náraz do dverí, ktorým by mohlo vzniknúť poškodenie sťahovania okna. Podľa záverov znaleckého posudku na základe vyhodnotenia spisového materiálu je možné konštatovať, že poškodenie motorového vozidla mohlo mať pôvod v prevádzke predmetného motorového vozidla jeho nadmerným, prípadne nesprávnym používaním. Na základe analýzy poskytnutých podkladových materiálov v spise je technicky prijateľné, že hladina prevádzkovej náplne rozvodovky nebola dostatočná a nadmerným vzájomným trením kovových častí rozvodovky došlo k prehriatiu a následnému zadretiu a zlomeniu.

4. Súd prvej inštancie sa síce stotožnil s argumentom žalovaného v tom, že síce závery technikov a likvidátorov poistnej udalosti sa líšia, ale tento rozdiel je spôsobený tým, že technici mali na starosti len zistiť a zaznamenať rozsah celkových škôd, bez ohľadu na pôvod týchto škôd. Technici nemajú na starosti zisťovať spôsob vzniku škody, ani poistné plnenie, pretože len zaznamenávajú reálny stav vozidla pre účely zisťovania príčinnej súvislosti vzniku škody a škodovej udalosti. Správny výpočet poistného plnenia, má na starosti pracovník poisťovne. Podľa záverov súdu prvej inštancie, žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o tom, že k vzniku škody na prevodovke, na systéme sťahovania zadného okna a hadice klimatizácie, za ktoré si uplatňoval plnenie, došlo vplyvom nehody, preto žalobu zamietol. Naopak žalovaný uniesol dôkazné bremeno. Názor žalovaného o uplatnení výluky z dôvodu prevádzkovej škody prevodovky, respektíve vady materiálu, sa plne zhodoval s výrokmi technikov, likvidátorov a napokon jeho argumenty potvrdil súdny znalec.

5. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, rozsudkom z zo dňa 20. apríla 2017, č. k. 1Cob/2/2017-265 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19. júla 2016, č. k. 33Cb/80/2006-251 a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

6. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a urobil aj správny právny záver, ktorý riadne odôvodnil. Keďže odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, v súlade s ust. § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) sa v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

7. Odvolací súd v rozsudku zdôraznil, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súlade s pokynmi uznesenia krajského súdu, nechal vypracovať znalecké posúdenie otázok, ktoré sa netýkajú právneho posúdenia, ale vedeckých, prípadne odborných záležitostí. Závery znaleckého posudku sa v plnom rozsahu stotožňovali s názormi v predchádzajúcom konaní vyslovenými jednak technickými pracovníkmi spoločnosti SLOVEXPERTA s.r.o., ktorá vystupovala ako garant technických posúdení poškodenia vozidla. Závery znaleckého posúdenia sa tiež stotožňovali s vyjadreniami likvidátorov poisťovne. Odvolací súd síce nepopiera názor žalobcu, že znalec vychádzal z písomnej fotodokumentácie, ktorá bola vyhotovená pred vyše 10 rokmi. V danej situácii, kedy vozidlo už

absolvovalo opravu a navyše neboli objektívne dostupné iné zdroje informácií o vozidle alebo škodovej udalosti, znalec vychádzal len z dostupných materiálov a v rámci svojej odbornej znalosti, tieto vstupy vyhodnotil. Žalobca namietal postup znalca a nezrovnalosti, ktoré však bližšie v odvolaní nedefinoval. Vzhľadom k tomu, že súd nie je oprávnený hodnotiť vedecké a odborné závery znaleckého posudku, ale len právnu stránku veci, na vyvrátenie záverov znaleckého posudku, nebolo možné akceptovať protiargumenty žalobcu, ktorý nie je v pozícii znalca a nepredložil žiadne technicky relevantné dôkazy o opaku. Pokiaľ mal žalobca voči osobe znalca výhrady, tieto výhrady mohol uplatniť cestou odvolania voči uzneseniu, ktorým súd znalca ustanovil, prípadne si nechať vyhotoviť znalecký posudok v súlade s § 209 C. s. p. Odvolací súd tiež konštatuje, že žalobca sa ocitol v dôkaznej núdzi aj z toho dôvodu, že pri vzniku škodovej udalosti, neprivolal políciu a nezabezpečil okamžité vyhotovenie zápisu, obhliadky a dokumentácie vozidla, ale ako sám potvrdil, políciu neprivolal a vozidlo ešte ďalej šoféroval.

8. Žalobca sa odvolal tiež voči rozhodnutiu o trovách, pričom odvolanie v tejto časti bližšie nedefinoval. Súd prvej inštancie nerozhodol o náhrade trov konania žalovaného a tieto nepriznal vzhľadom k tomu, že si tento účastník trovy neuplatnil, ale súd uložil žalobcovi povinnosť uhradiť trovy štátu v sume 17,80 Eur ako náhradu svedočného, ktoré si svedok Ing. Škutek oprávnene uplatnil a súd mu ich priznal v súlade so zákonom. Odvolací súd konštatuje že aj v časti rozhodnutia o trovách je napadnutý rozsudok správny.

9. Odvolací súd odvolacie námietky žalobcu neakceptoval a napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie podľa ust. § 421 a § 432 C. s. p., z dôvodu, že súd prvej ako aj druhej inštancie dospeli na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdili a navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť. Rovnako žiada o priznanie náhrady trov dovolacieho konania 100 % .

11. Podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za rozhodnutie, ktoré spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože odvolací súd posudzoval povinnosti žalobcu v zmysle ustanovení zákona o premávke na cestných komunikáciách č. 8/2009 Z. z. ktorá okolnosť nemá súvis s meritom veci a odvolací súd nemôže ukladať žalobcovi povinnosť preukazovať svoje tvrdenia a poukazovať na jeho dôkaznú núdzu tým, že si nesplnil svoju povinnosť a neohlásil dopravnú nehodu v zmysle zákona o premávke na pozemných komunikáciách.

12. Podľa dovolateľa v predmetnom spore mali sudy striktné a jednoducho postupovať podľa príslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. a to § 788 a nasl., v ktorej okolnosti vidí žalobca aj po 11 rokoch od podania žaloby na súd právne pochybenie. Rozhodnutím odvolacieho súdu, bol žalobca poškodený na svojich právach, pretože odvolací súd, nerešpektujúc základné zásady občianskeho práva, rozhodol len na základe tvrdenia žalovaného, ktorý uznal, že sa poistná udalosť stala a na jej základe plnila, ale nie celú sumu, čo bol dôvod podania žaloby a teda celé dokazovanie zamerané na priebeh nehody, škodovej udalosti, bolo nadbytočné, pretože tento nebol sporný, keďže ho poisťovňa, žalovaná uznala. Podstatou sporu podľa žalobcu je neuhradenie poistného plnenia riadne a včas z poistnej udalosti, ktorú žalovaný uznal, ktorej právne posúdenie v rozhodnutí súdu prvého ako aj druhého stupňa absentuje. Okrem opätovného opisu skutku a zopakovania argumentácie v odvolacom konaní dovolateľ uviedol, že názor súdu vyslovený v odôvodnení rozhodnutia, ako aj opakovane uvedený na pojednávaní, že si žalobca pomýlil funkciu a kompetenciu ohliadajúceho technika s činnosťou likvidátora, a že je to likvidátor, kto rozhoduje o tom, čo a akým spôsobom bude uhradené, je nie len hrubom rozpore so spravodlivým nazeraním na obsah zmluvných záväzkov, ale aj na vec samu. Sudca opakovane uviedol, že od jeho skoršieho rozhodnutia sa v podstate nič nezmenilo a znalecké dokazovanie len potvrdilo vyjadrenia likvidátora, vypočítaného v konaní, zamestnanca žalovaného. K tomuto tvrdeniu sa pripojil aj odvolací súd, ktorý povýšil pracovné zaradenie zamestnanca - ohliadajúceho technika nad obsah zmluvy pre žalobcu ako poistenca je úplne irelevantné, kto príde vozidlo ohliadnuť, je to povinnosťou poisťovateľa aby na miesto ohliadania vozidla poslal osobu, ktorej závery budú relevantné. Sám súd prvého stupňa opísal aké poškodenia boli spôsobené s týmto sa stotožnil aj súd druhého stupňa a vo

finále oba sudy uzavreli že dôkazné bremeno nebolo unesené. Je nepochopiteľné, ako dospel súd k záveru, že ich žalobca nepreukázal.

13. Dovolateľ opätovne spochybnil závery súdneho znalca, ktorého výsluch mu súd prvej inštancie zamietol. Rozhodne popiera záver znalca, a následne aj jeho osvojenie si súdom, že by vozidlo bolo v zlom technickom stave. Toto bolo riadne servisované značkovým servisom a prevádzkové kvapaliny boli pravidelne vymieňané a kontrolované.

14. Odvolací súd a súd prvej inštancie podľa dovolateľa nesprávnym vyhodnotením dôkazov a nesprávnym právnym posúdením veci dostal žalobcu do pozície oslabujúcej jeho právne postavenie, čo v konečnom dôsledku viedlo k nesprávnemu záveru.

15. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

17. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

18. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol Civilný sporový poriadok v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

19. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

20. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

21. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

22. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanej veci dovolací súd v prvom rade zdôrazňuje, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

23. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že

rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

24. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

25. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ C. s. p.; neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil; neoznačí rozhodnutia dovolacieho súdu rozhodované rozdielne; nevymedzí právnu otázku, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá bola rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne, prípadne tú-ktorú právnu otázku v rozhodovacej praxi dovolací súd ešte neriešil; dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; rozdielneho rozhodovania dovolacieho súdu; ako aj absencie vymedzenia právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; posudzovať či dovolací súd rozhodoval rozdielne. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

26. Preto za procesnej situácie, kedy dovolateľ v dovolaní na preukázanie svojho tvrdenia, z ktorého vyvodzuje nesprávne právne posúdenie, nielenže exaktne neoznačí dotknuté písmeno ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale ani neuvádza v dovolaní žiadne rozhodnutia dovolacieho súdu, od ktorých sa odklonil odvolací súd (písm. a/ uvedeného ustanovenia); nešpecifikuje otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená (písm. b/ dotknutého ustanovenia); prípadne neuvádza rozhodnutia kedy dovolací súd rozhodoval rozdielne (písm. c/ uvedeného ustanovenia), dovolací súd konštatuje, že dovolateľ takto nevymedzil ním uvádzaný dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p.

27. Právnu otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení.

28. V dovolaní žalovaný nevymedzil právnu otázku významnú pre rozhodnutie odvolacieho súdu (a ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí vyriešiť) a túto otázku nemožno ani z obsahu dovolania zistiť. Taktiež z obsahu dovolania nie je možné vyvodiť, s interpretáciou alebo aplikáciou akého konkrétneho zákonného ustanovenia dovolateľ nesúhlasí. Rovnako dovolateľ nepredložil žiadnu vlastnú argumentáciu, ktorá by sa týkala riešenia právnych otázok.

29. Žalovaný - hoci je v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý by mu mal zabezpečiť

kvalifikovanú právnu pomoc a ktorý má odborné vedomosti a skúsenosti na spísanie dovolania spôsobom predpokladaným zákonom - si nesplnil zákonnú povinnosť stanovenú ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p.

30. Dovolací súd opätovne zdôrazňuje, že pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne posúdil. Dovolací súd nemôže namiesto dovolateľa vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z novej nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu. V takom prípade by totiž uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mala možnosť vyjadriť sa protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

31. Podľa § 447 písm. f/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p.

32. So zreteľom na vyššie uvedené nespĺnenie požiadaviek na uvedenie dovolacích dôvodov spôsobom podľa § 432 ods. 2 C. s. p., možno uzavrieť, že podané dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, pričom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p. Preto dovolací súd podľa § 447 písm. f/ C. s. p. dovolanie žalobcu odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

33. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p..

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.